

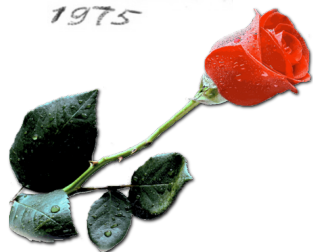
chia vui với em. Em có vẻ băn khoăn khi biết nhà tôi đang phải “cải tạo”, một mình tôi gánh vác gia đình. Khi chia tay, vừa nỏ máy xe em với tay lấy gói đồ trong giỏ xe bỏ qua giỏ xe đạp của tôi, vừa nói: “Cho em gởi chút quà”, rồi rồ xe chạy mất. Tôi ngẩn ngơ nhìn theo em hòa mình vào dòng xe đông đảo trên đường phố. Mở gói thấy có lon sữa bò, mì ăn liền, bịch đường, túm bột ngọt, mấy gói thuốc lá. Đây là phần nhu yếu phẩm hàng tháng của em. Người học trò đã san sẻ cho cô giáo đang gặp hoàn cảnh không may. Rất tiếc tôi đã quên không hỏi tên em.

Em học sinh thân mến! Nếu được gặp lại em, nếu em hỏi: “Cô còn nhớ em không?”. Cô sẽ trả lời: “Cô luôn luôn nhớ em là học sinh trường Trung Thu”.

Nguyễn thị Lành

“Cô luôn luôn nhớ em là học sinh trường Trung Thu”

TÔI VỀ THỦ ĐÔ

Tôi sống trong một Thị Trấn nhỏ là Quận Ly của Franklin County, ở về phía Tây Nam của Tiểu bang Virginia, cách Thủ Đô hơn 200 dặm.

Tại Thủ Đô và vùng phụ cận Virginia và Maryland chúng tôi sinh hoạt trong Hội Thân Hữu CSQG gồm đa số Cựu Sinh Viên Học Viện CSQG cùng những Niên Trưởng trong ngành. Đặc biệt là sự có mặt của Cựu Đại Tá Đào Quan Hiến, Nha CSQG Vùng 3. Khóa I có các Anh Hồ Xỹ Báu, Nguyễn Văn Hoàng và Nguyễn Năng Thỏa. Khóa 3 có Hà Văn Sang, Lê Bá Mỹ, Đỗ Như Thạch, Nguyễn Văn Căn, Nguyễn Văn Thạnh...

Vào các Tiệc Tân Niên có NT Phan Trung Chánh và K3 Lương Thanh Niên từ Pennsylvania, K2 Đỗ Văn Nhậm, anh Nguyễn Thượng, CHP của Lê Bá Mỹ, từ Maryland tới tham dự.

Tôi trở lại Thủ Đô lần này là để góp mặt vào Cuộc Diễn Hành Kỷ Niệm 25 Năm Ngày Khánh Thành Bức Tường Đá Đen ghi tên hơn 58 ngàn Tử Sĩ Hoa Kỳ trong cuộc chiến Bảo Vệ Tự Do của Miền Nam Việt Nam (1982-2007).

Trên chuyến xe “độc hành” tên “lãng tử” lái xe theo hướng Bắc trên xa lộ TB 29. Lá cây ven đường đong đưa vẫy chào trong sắc màu rực rỡ.

Tới Trung Tâm Thương mại Eden trước giờ hẹn khá lâu, tôi ghé vào các nơi buôn bán “cởi ngựa xem hoa”, mua vài tạp chí Văn Học, lấy mấy cuốn báo cho không...

Bạn Hà Văn Sang đến gặp và sau đó chúng tôi cùng tới Nhà Hàng Thần Tài trên Đường Arlington, Falls Church để tham dự Tiệc Gây Quỹ Tổ Chức Diễn Hành vào hôm sau với rất nhiều Hội Đoàn Quân Cán Cảnh và Dân Sự. Người Dân Cử VN ở Quận Cam là Janet Nguyễn cũng bay qua đây. Ngoài ra, còn có K1 Phan Tấn Ngưu, Tổng Hội Trưởng Tổng Hội CSQG đến từ Nam CA.

Chủ đề Buổi Tiệc là “VINH DANH NGƯỜI LÍNH VNCH”.

Lần đầu được góp mặt cùng Đại Gia Đình CCB/QLVNCH tôi vô cùng xúc động vì sự “tiếc thương” cho quá khứ!

Tôi ngồi kể bên Anh Ngưu chung bàn tròn với ĐT Đào Quan Hiến, người luôn luôn mang cặp kiếng đen vì “khiếm thị”.

Như những Buổi Tiệc Gây Quỹ thường thấy trong Cộng Đồng VN khắp nơi trên Thế Giới, các nhân vật quan trọng lần lượt lên sân khấu phát biểu ý kiến, cảm tưởng. Nội dung các lời phát biểu tập trung vào sự ca tụng và đề cao sự chiến đấu và hy sinh của QLVNCH trong công cuộc bảo vệ Tự Do cho Miền Nam trước sự xâm lăng của Cộng Sản Bắc Việt.

Rồi tiếp theo là chương trình văn nghệ với nhiều màn hợp ca các Nhạc Khúc Quân Hành, trong khi người tham dự ăn uống, chuyện trò và “đóng góp tài chánh”.

Tin thời tiết dự đoán có mưa trong ngày Diễn Hành, nhưng không đến nỗi làm trở ngại cuộc vui.

Dẫn đầu Đoàn Diễn Hành là Đoàn Mô Tô của CCB Hoa Kỳ cầm cờ Mỹ máy nổ ầm ỹ trên đại lộ Constitution. Tiếng kèn của những ban nhạc học sinh trung học thổi thúc lòng người cùng với các nữ sinh tươi trẻ múa may nhún nhảy nhận những tràng pháo tay của khán giả dọc theo hai bên Đại Lộ.

Những Quốc Quân Kỳ và Hiệu Kỳ của các Đơn vị tham dự làm tăng thêm màu sắc ngày hội.

Tôi đã muốn khóc khi thấy những khán giả CCB Hoa Kỳ đứng nghiêm chào kính Đoàn CCB/VNCH đi sau Lá Cờ Vàng VNCH và xe của CH Nguyễn Tường Thược phát ra những Nhạc Khúc Quân Hành. Ôi! cao quý thay Tinh Chiến Hữu!

Tôi bỗng nhiên nhớ những Vị Cổ Vấn ĐĐ/CSDC ngày xưa. Người cũ giờ đang ở nơi nào?

Cuộc Diễn Hành chấm dứt trong sự tiếc nuối của mọi người.

Dư âm của Ngày Hội còn vương vấn mãi trong tôi trên chuyến quay về Thạch Sơn Trấn

Cảm ơn Những Người Lính Hoa Kỳ, Những Người Lính VNCH và Những Người Lính Đồng Minh: NHỮNG CHIẾN SĨ CỦA TỰ DO!

K3 Nguyễn Văn A

Hương lên Sài Gòn ở với Lân ba tháng sau ngày thành hôn, cư ngụ trên đường Võ Tánh gần nơi Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia và cách sở Lân làm chỉ năm phút xe đạp. Mỗi ngày Lân chạy về ăn trưa với Hương. Đây là lần đầu Hương lên thủ đô chung sống với chồng. Trước nhà là những quán dọc theo lề đường của khu ăn uống Nguyễn Cư Trinh, phía sau là đại lộ Trần Hưng Đạo nối dài. Hương chỉ biết có bấy nhiêu con đường của thành phố xa lạ, xe cộ vùn vụt và đông người chen chúc. Hình như thành phố này không bao giờ ngủ, lúc nào trở giấc Hương cũng nghe tiếng ồn ào của người và xe. Đầu tháng Tư, trời Sài Gòn với khí hậu mùa hè oi bức đến sớm hơn bình thường, không như tháng trước. Lân về nhà mỗi trưa căng trẻ, ăn vội vàng rồi lại đi vào sở. Bộ đồ bông cảnh sát đã chiến lúc nào Lân cũng khoác gọn lên người và tay áo được xắn lên tới bắp thịt nở rộng trên tay. Nét mặt Lân có vẻ đăm chiêu lo lắng nhiều hơn, Lân không còn nói nhiều về Sài Gòn và chương trình dự định đi tuần trăng mật.

Hương nhìn Lân âu yếm hỏi.

- Anh ăn ngon không? Nuốt vội coi chừng bị nghẹn.

Lân mỉm cười nhìn Hương.

- Em làm cơm ngon quá, không biết mình còn được ăn những bữa cơm trưa với nhau bao lâu nữa.